

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vti ad mensam accessurus, itemque aßidens, se gesserit. Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Vii ad mensam accessurus, itemque assidens,
se gesserit.

CAPVT IX.

ANtequam ad mensam se cōferat, coram
æterna Sapiētia cum intima cordis me-
ditatione genua flectens, obnixè eam præ-
tabatur, sociam se ipsi præberet, secumque eade-
ret, aitq; illi: Suauissime IESU, magno cordis
desiderio te nunc inuito, obsecrans vt sicut me
benigne pascis, etiam hodie te mihi præsentē
exhibeas. In mensa residens, dulcissimum mū-
dæ animæ hospitem ceu obiectum quoddam è
regione sibi opposuit, & in eum oculos suos
blande ac placide intendit: nonnunquam ad
latus cordis illius sese reclinabat. Ad singula
queque fercula ipsi proposita, scutellam cælesti
illi patrifamilias offerens, rogabat illi bene-
diceret, sæpius hac prece familiariter vtens:
Amantissime Domine, quæso mecum edas: mi
Domine Iesu, benedic obsecro cibum hunc, &
vna cum seruulo tuo inde accipe. Huiusmodi
amicabili blanditu, & id genus verbis erga æ-
ternam Sapientiam vtēbatur. Bibiturus, pri-
mum illi poculum porrigens, orabat vt bibe-
ret. Erat hæc ei consuetudo, vt in mensa quin-
que haustus caperet, eosque ex charissimi Do-
mini sui totidem vulneribus. Sed quia ex diui-
no eius latere sanguis & aqua manauit, hunc
haustum geminabat. Primum atque vltimum
morsellum sumebat in amore flagrantissimi
cordis, quod in terris esse posset, & in ardentis-
sima charitate supremi Seraphim, vt geminus
hic

Susonis bi-
bendi cōsue-
tudo quæ.

hic amor suo cordi perfectè communicaretur. Si quis cibus iniucundus ipsi oblatus fuisset, incruentum cor dilecti sui illum intingebat, nihil hæsitans quin illi nihil esset incommodi allaturus. Delectabatur admodum pomis, sed non sinebat Deus vt illis fruereetur. In visione quadam putabat sibi pomum perrigi à quodam cum his verbis: Accipe & frue: id est enim, in quo tu voluptatem aucuparis. Respondit ille, se non nisi in æterna Sapientia delectari. Contra ille eum mendacij arguit, dicens immoderatus eum oblectari pomis. Quamobrem pudore suffusus, toto biennio poma nec attingere quidem. Quibus non sine desiderio euolutis, cum sequenti anno poma malè creuissent, ita vt fratribus non apponerentur, atque ipse quauis non sine acri ac multiplici concertatione id à seipso extorqueret, ne quid priuatim in mensa de pomis expeteret, rogauit Deum, si quidem ipsi placeret vt pomis vesceretur, vt cunctis fratribus subministrari faceret: quod etiam ita euenit. Mane facto, homo quidam ignotus multos illi cœnobio nummos recentes attulit, ea sola conditione, vt poma illis mercarentur. Fecerunt id fratres, & longo temporis spatio poma illa eis ad vsum satis fuere: Tandem cepit frater iste pomis grato vesci animo. Maiora poma in quatuor secabat frusta: ex ijs tria comedebat in sacrosanctæ TRINITATIS nomine: quartum in eo amore, quo cælica mater & virgo tenerrimo suo filio lesu pomum præbuit edendum: idemque frustum non circumcisum manducabat, quod pueruli eo pacto soliti sint poma edere. Atqui à natiuitate

vt à pomis
abstinuerit.

OIL

45

rate Domini & aliquamdiu postea quartum hoc frustum capere volebat, offerens illud in sua meditatione virgini intemeratæ, ut ea suo id præberet filiolo, cuius amore interim ipse eo carere vellet. Si quandoque in cibum aut potum fuisset avidior, coram sponsa sua reuerenda erubescibat. Si verò quicquam ex his in mensa fuisset prætergressus, ipse sibi mulctam irrogabat. Venit quandoque ad eum peregrinus quidam, dicens in quadam visione diuinitus iussum se esse, ut si quidem ordinatum vellet habere prandendi modum, ad ipsum accederet, & eius exercitia ac instituta sibi aperiri mandaret.

Vt annum nouum exceperit.

CAPVT X.

IN Suetia, vbi ipse oriundus erat, quibusdā locis ipsis Calendis Ianuarij solent adolescentes stolidi noctibus vagari, & ambire à feminis quas amant, sertum quoddam, id est, cantilenas depromunt, & dulcia edunt carmina ac modulos quosdam, aguntque quanta maximè possunt arte & industria, ut amicæ suæ quandam ipsis coronam præstent. Quod nimirum cum ipse audisset, iuuenili animo eius erat gratissimum, atque eadem nocte etiam ipse suam accedens amicam, petijt ab illa sertum sibi donari. Enimverò ante Solis ortum imaginem adijt virginis matris, tenerrimum filiolum suum ad pectus blande stringentis, & inibi flexis genibus tacita dulcique cordis modula-